

หยุด เท่านั้นคือตัวสำเร็จ

ทางโลกเขาอยากไปไหนๆ ไปเร็วๆ ก็ต้องขึ้นรถไป
ขึ้นเครื่องบินไป

แต่ทางธรรมต้อง “หยุด” ถ้าไม่หยุด ไปไม่ได้ ยิ่งหยุดเท่าไร
ก็ไปเร็วเท่านั้น

เหมือนเรื่ององคุลิมาล ที่หลวงพ่от่านเทศน์ องคุลิมาลจะ
วิ่งไปตัดนิ้วพระพุทธรเจ้า เพื่อให้ได้นิ้วครบ 1,000 นิ้ว
จะได้เป็นเจ้าโลก วิ่งไปก็ร้องว่า “สมณะหยุด สมณะหยุด”

พระพุทธรเจ้าตรัสตอบว่า “สมณะหยุดแล้ว ท่านสียังไม่หยุด”

“หยุด” คำนั้นแหละคือตัวสำเร็จ

หยุด ตัวนี้แหละคือใจท่านหยุดแล้ว

ถ้าใจไม่หยุดก็ไม่ถึงธรรม

ธรรมะทุกอย่างมีอยู่ในตัวเรา จะถึงได้ต้องทำใจให้หยุด

ถ้าไม่หยุด ก็ไม่ถึง

เพราะฉะนั้นเรานั่งธรรมะ ก็ต้องทำใจหยุดให้ได้ เป็นเรื่อง
สำคัญ

พระไตรปิฎก 84,000 พระธรรมขันธ์ ย่อแล้วเหลือ 3 คือ

บริสุทธฺ์กาย บริสุทธฺ์วาจา บริสุทธฺ์ใจ

ย่อลงมาแล้วเหลือ 1 คือ “หยุด” คำเดียว ทำใจหยุด
กายก็บริสุทธฺ์ วาจา ก็บริสุทธฺ์ ใจก็บริสุทธฺ์

เพราะฉะนั้น เราต้องทำนะ จะได้บุญมากก็ตอนนี้แหละ
ทำอย่างที่ยายบอก ต้องแบ่งเวลาให้เป็น เวลานั่งธรรมะแล้ว
ก็อย่าไปคิดเรื่องอะไรทั้งนั้น คิดเอาธรรมะอย่างเดียว
ไม่ถอยหลังกลับ ถือเข็มทิศของเราให้ดี ๆ นะ

1 มีนาคม 2524